

ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

Students' Opinions on Student Activity Participation at King Mongkut's Institute of Technology Chankuntaharn Ladkrabang

พรพิมพ์ สารักษ์¹ สุวพร ตั้งสมวรพงษ์² และจารุวรรณ สกุลคุ³

Pornpim Sarak¹, Suwaporn Tungsomworapongs² and Jaruwan Sakulku³

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ใน 4 ด้าน ได้แก่ กีฬา ศิลปวัฒนธรรม วิชาการ และบำเพ็ญประโยชน์ จำแนกตามเพศ ชั้นปี และคณะ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ ประกอบด้วยนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2555 จำนวน 662 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 57 ข้อ ซึ่งมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษา เห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมในระดับปานกลาง ส่วนด้านอื่นๆ เห็นด้วยในระดับมาก
2. นักศึกษาชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านวิชาการและด้านบำเพ็ญประโยชน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านกีฬาที่ไม่แตกต่าง
3. นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่ต่างกันมีความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านวิชาการและด้านบำเพ็ญประโยชน์ไม่พบแตกต่าง
4. นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมและเป็นรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ : ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรม

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

² Ph.D. (Higher Education Administration) อาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

³ Ph.D. (Clinical Psychology) อาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ABSTRACT

The purposes of this research were to study and compare the students' opinions on student activity participation at King Mongkut's Institute of Technology Chankuntaharn Ladkrabang in 4 aspects: sports, arts and culture, academics, volunteer activities. This classified by gender, year levels of study and faculties. Subjects in this research were 662 students who enrolled at King Mongkut's Institute of Technology Chankuntaharn Ladkrabang in the 2012 of academic year. The instrument used in the research was a five rating scale questionnaire of 57 items with 0.97 of reliability. The statistics used for analyzing data were means, standard deviation, t-test, one way analysis of variance and multiple comparison test of Scheffe' s.

The results of the research revealed that:

1. The students agreed with the activities participation at a high level as a whole. Considering in each aspect, it was found that students agreed with the participation in arts and culture at a moderate level and other aspects were rated at a high level.
2. According to gender, both male and female students were significant difference as a whole. Considering in each aspect, it was found that arts and culture, academics, and volunteer activities were rated significantly different. However, sports were not significant difference.
3. The opinion of students who were different in year levels of study was significant differences as a whole. Considering in each aspect, it was shown that sports, art and culture were significantly different. However, academics and volunteer activity were not significantly different.
4. The students' opinion on the activities participation from different faculties was significantly different as a whole and an individual.

Keywords : Students' Opinions on Activity Participation.

บทนำ

การอุดมศึกษาเป็นการจัดการศึกษาเพื่อผลิตกำลังคนระดับกลางและระดับสูง สร้างและพัฒนางานความรู้ ค้นคว้า วิจัย บริการวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม อุดมศึกษาจึงเป็นแหล่งรวมวิทยาการหลากหลายแขนง เป็นศูนย์รวมของนักวิชาการที่มีความรู้ และความสามารถเป็นจำนวนมาก การอุดมศึกษานอกจากถูกใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาประเทศ กำหนดนโยบายและเป็นแรงผลักดันทางเศรษฐกิจและสังคมแล้ว การอุดมศึกษายังเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมที่พึงปรารถนา (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแห่งชาติ, 2544) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554) ได้กำหนดเป้าหมายสำคัญ คือพัฒนาคนให้มีความรู้ มีความรอบรู้ คุณธรรม สร้างกำลังคนที่มีทักษะพื้นฐานในการทำงาน และกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีเพิ่มขึ้น

เพิ่มแหล่งเรียนรู้และกระจายความรู้สู่ภาคการผลิตและชุมชนในระดับภูมิภาค เพื่อเพิ่มคุณภาพของแรงงานให้สูงขึ้น พัฒนาเพื่อต่อยอดองค์ความรู้จากวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาชุมชน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2549)

สถาบันอุดมศึกษาเป็นองค์กรหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศ โดยมีปณิธานเพื่อพัฒนาคนให้เป็นบัณฑิตมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีคุณภาพตอบสนองทางด้านวิชาการและวิชาชีพตามความต้องการของสังคมได้ นอกจากนี้ (สุพร ตั้งสมวรพงษ์, 2545) ได้ให้ความเห็นในเรื่องเดียวกันว่าการผลิตบัณฑิตนับเป็นภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งเป็นผู้นำทางภูมิปัญญาของสังคมต้องไม่ทำหน้าที่เพียงถ่ายทอดความรู้ที่เป็นทักษะวิชาชีพให้แก่นักศึกษาแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้นเพราะการเรียนรู้จากชั้นเรียนไม่เพียงพอสำหรับการศึกษาในยุคนี้ แต่ต้องมีหน้าที่สร้างให้นักศึกษามีโลกทัศน์และ

วิสัยทัศน์ที่กว้างไกล ฝึกให้เรียนรู้จากสิ่งรอบตัวและแหล่งต่าง ๆ มากขึ้นเพื่อให้เหมาะสมกับความก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยีของโลกยุคปัจจุบัน ให้สามารถวิเคราะห์วิจารณ์ มองเห็นปัญหาและสามารถแก้ไขปัญหาได้ นอกจากนี้ควรพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้และเข้าใจถึงบทบาทของตนเองที่จะต้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม การเมือง เศรษฐกิจ ตลอดจนการสร้างจิตสำนึกที่ดีต่อสังคม มีการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น สามารถเข้าร่วมสังคม รู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความรับผิดชอบ มีบุคลิกภาพที่เหมาะสมบทบาทของการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี มีความกระตือรือร้นที่จะแสวงหาความรู้และเสริมสร้างความงอกงามทางปัญญาอยู่เสมอแม้จะสำเร็จการศึกษาไปแล้วก็ตาม เพื่อให้สามารถเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงทุกอย่างที่เกิดขึ้นในสังคมได้อย่างสุขุมรอบคอบและมั่นคงตามควรแก่สภาพ การที่สถาบันจะพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะดังกล่าวได้ สถาบันต้องให้ความสำคัญกับกระบวนการจัดการศึกษาที่สมบูรณ์โดยการจัดการศึกษาที่มุ่งทั้งในเรื่องการจัดการกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพ และในเรื่องกิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือกิจกรรมนอกหลักสูตรควบคู่กันไป ด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ (สุธรรม อาริกุล, 2543) ได้กล่าวว่า ภารกิจของสถาบัน คือ การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพสูง โดยการสอน การวิจัย ฝึกอบรม ให้นักศึกษาเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบ ตอบสนองของความต้องการของสังคมในปัจจุบันและอนาคตอย่างต่อเนื่อง ให้ผู้เรียนมีทางเลือกสูงสุด จัดโอกาสให้สามารถพัฒนาตนเอง เพื่อให้เป็นพลเมืองที่ดีและมีส่วนร่วมสร้างสังคมให้เข้มแข็ง สถาบันอุดมศึกษาต้องสร้างคนให้มีปัญญา ความคิด ความรู้ และทักษะ สามารถประกอบอาชีพได้ ควรมีแนวทางการจัดการศึกษาที่ยืดหยุ่นว่า ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด และการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือการจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาได้เต็มที่ และช่วยพัฒนาให้นักศึกษาเป็นบุคคลที่สมบูรณ์และมีคุณภาพได้นอกเหนือไปจากกิจกรรมการศึกษาตามหลักสูตรในชั้นเรียน (ทพวง มหาวิทยาลัย, 2543) การจัดกิจกรรมเพื่อให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกับผู้อื่นผ่านทางกิจกรรมทั้ง 2 รูปแบบ คือ (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2549)

1. กิจกรรมพัฒนาที่สถาบันจัดให้นักศึกษา เช่น จัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์พัฒนาสถาบันของตน วัด สิ่งสาธารณประโยชน์ ลอกคูคลอง การศึกษานอกสถานที่ การเชิญวิทยากร มาให้ความรู้การฝึกงาน การให้ทำงานระหว่างศึกษา

2. กิจกรรมที่ผู้เรียนจัดเอง ซึ่งเดิมเป็นการจัดกิจกรรมที่เป็นของผู้เรียน รูปแบบนี้ยังคงมีอยู่เพื่อให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาความเป็นผู้นำ การจัดการ ตลอดจนการฝึกการดำเนินงานในกลุ่มสมาชิกของตนเอง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในรูปของสโมสรหรือชมรมต่างๆ

สถาบันการศึกษาจะต้องจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถของตนเองตามศักยภาพโดยมีวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนเข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข เกิดการเรียนรู้และพัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์ให้สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม สนองนโยบายชาติในการสร้างเยาวชนให้เป็นผู้มีศีลธรรมจริยธรรมมีระเบียบวินัย และมีคุณธรรม ปลุกฝังจิตสำนึกในการทำประโยชน์เพื่อสังคม สอดคล้องกับความต้องการและลักษณะของผู้เรียน โดยมีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาผู้เรียนให้มีจิตสำนึกเพื่อส่วนรวม ซึ่ง Chickerling ; & Reisser. (1993 อ้างถึงใน มนัส นิลสวัสดิ์) ได้กล่าวถึงความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษาไว้ว่า กิจกรรมนักศึกษามีส่วนสำคัญในการทำให้นักศึกษาได้รับประโยชน์ในด้านการรู้จักเรียนรู้ด้วยตนเอง การสร้างความมั่นใจในตนเอง พัฒนาการด้านทักษะมนุษยสัมพันธ์ ทักษะความเป็นผู้นำ ความเข้าใจโลกของการทำงาน ความเข้าใจในธรรมชาติและความสะดวกต่างของมนุษย์ ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของผู้นำและผู้ตาม การรู้จักรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ส่วน (พิชญ์ อภิสมภารโยธิน, 254) ได้ให้ความเห็นเช่นเดียวกันว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นกระบวนการทางการศึกษาอย่างหนึ่ง ที่ทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติ (Learning by doing) ซึ่งกระบวนการนี้ทำให้นักศึกษามีประสบการณ์และสามารถลงมือปฏิบัติให้เกิดผลสำเร็จได้ มีส่วนช่วยให้นักศึกษาได้แสดงความสามารถ การตัดสินใจ การทำงาน การปรับปรุงพัฒนาบุคลิกภาพ และรู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีในสังคมซึ่งนับว่าเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญต่อการพัฒนานักศึกษาเพื่อให้มีประสบการณ์ด้านต่าง ๆ ซึ่งจะนำไปสู่ลักษณะที่เอื้อต่อการทำงานของนักศึกษาเมื่อจบการศึกษา

ในอนาคต เพราะกิจกรรมทั้งหลายที่นักศึกษาได้มีส่วนร่วมนั้น ทำให้เกิดการเรียนรู้โดยตรงจากประสบการณ์ที่ประมาณค่ามิได้ด้วยเหตุนี้กิจกรรมนักศึกษาจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย

งานกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาส่วนมากมุ่งส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาในด้านต่างๆ แต่ในทางปฏิบัติจริงนั้นมีปัญหาค่อนข้างมาก นอกจากนี้ (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2543) ได้ประเมินผลกิจกรรมนักศึกษา ทำให้ทราบถึงปัญหาต่างๆ ดังนี้

1. ปัญหาด้านนักศึกษาที่ทำการกิจกรรม นักศึกษาจะมีเวลาว่างไม่ตรงกัน เนื่องจากการเรียนการสอนจึงส่งผลไปถึงความร่วมมือในการทำงานที่ไม่สม่ำเสมอและแน่นอน
2. ปัญหาด้านนักศึกษาทั่วไปสนใจเข้าร่วมกิจกรรมน้อย ทั้งนี้เพราะนักศึกษาไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรมนั้นเท่าที่ควร หรืออีกจำนวนหนึ่งคือสนใจแต่ไม่มีเวลาทำการกิจกรรมเพราะติดเรียน
3. ปัญหาด้านอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมมีความรู้เกี่ยวกับการมาช่วยงานกิจกรรมนักศึกษา ทำให้ตัวเองต้องสูญเสียเวลาที่จะแสวงหาความก้าวหน้าด้านอื่น เว้นแต่อาจารย์ผู้นั้นจะมีใจรักงานกิจกรรมจริงๆ
4. ปัญหาด้านอาจารย์ทั่วไปเข้าร่วมกิจกรรมน้อยหรือไม่เข้าร่วมด้วยเลย เนื่องจากการงานสอนงานบริหารและงานอื่นๆ ที่เวลาว่างไม่ตรงกับการจัดกิจกรรม และบางท่านไม่สนใจและไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา
5. ปัญหาด้านงบประมาณและสิ่งอำนวยความสะดวกงบประมาณที่มาจากรัฐบาลมีจำนวนจำกัด นอกจากนี้กฎระเบียบในการขอใช้สิ่งอำนวยความสะดวกก็เป็นปัญหาที่ทำให้นักศึกษาที่ทำการกิจกรรมเกิดความเบื่อหน่าย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นสถาบัน 1 ใน 3 ของสถาบันทั้ง 3 คือ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ในปี พ.ศ. 2528 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังเป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นกรมในทบวงมหาวิทยาลัย ปัจจุบันสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการศึกษา วิจัย ส่งเสริมและให้บริการ

วิชาการทางด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และครุศาสตร์อุตสาหกรรม รวมทั้งทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมของชาติ โดยสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ได้โอนสังกัดจากกระทรวงศึกษาธิการ มาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ และเปลี่ยนคำว่า “ศูนย์” เป็น “วิทยาเขต” โดย

ศูนย์นนทบุรี เปลี่ยนเป็น วิทยาเขตนนทบุรีลาดกระบัง ต่อมาวิทยาลัยเกษตรกรรมเจ้าคุณทหาร ได้โอนจากกระทรวงศึกษาธิการ มาสังกัดสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตนนทบุรีลาดกระบัง และเปลี่ยนชื่อวิทยาเขต เป็นวิทยาเขตเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และในปี 2529 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตเจ้าคุณทหารลาดกระบังเปลี่ยนเป็น สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และได้จัดตั้งสถานที่ต่างๆ เช่น บัณฑิตวิทยาลัย คณะวิทยาศาสตร์ โดยแยกออกจากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ สำนักหอสมุดกลาง คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักทะเบียนและประมวลผล สำนักวิจัย การสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ จัดตั้งวิทยาลัยนานาชาติ และจัดตั้งโครงการคณะอุตสาหกรรมเกษตร สำนักงานกฎหมายและตรวจสอบ สำนักงานประกันคุณภาพและบริหารองค์ความรู้ และจัดตั้งสำนักส่งเสริมและบริการวิชาการพระจอมเกล้าลาดกระบัง สำนักงานสารนิเทศและประชาสัมพันธ์ สำนักงานบริหารการวิจัย สำนักวิจัยนาโนเทคโนโลยี สำนักวิจัยร่วมด้านเทคโนโลยีการบันทึกข้อมูล และการประยุกต์ใช้งาน สำนักตรวจสอบภายใน สำนักงานสภาคณาจารย์ กองซ่อมบำรุง และจัดตั้งกองพัสดุ และในปี 2551 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังได้เข้าสังกัดกับของรัฐ

ปัจจุบันสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เปิดสอนในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก มีทั้งหลักสูตรทั่วไป ประกอบด้วยคณะทั้งหมด 7 คณะ ได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร คณะอุตสาหกรรมเกษตร และประกอบด้วย 4 วิทยาเขต ได้แก่ วิทยาลัยนานาชาติ วิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการข้อมูล วิทยาลัยการบริหารและการจัดการ และอีก 1 วิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขตชุมพร

สถาบันมีนโยบายสนับสนุนให้นักศึกษาได้เรียนรู้แบบคิด

เชิงนามธรรม ผสมผสานกับการทดลองและปฏิบัติเพื่อเกิดการเรียนรู้ได้ดีด้วยการกระทำ หรือให้นักศึกษารู้จักการฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับทฤษฎีหรือแนวคิดเพื่อที่จะให้สอดคล้องกับการเป็นสถาบันอุดมศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 1 ใน 10 ของภูมิภาคเอเชีย ในปี ค.ศ.2020 ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง นอกจากนี้แล้วทางสถาบันยังสนับสนุนให้นักศึกษารู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ตามความสมัครใจ นอกเหนือจากการฟังบรรยายในห้องเรียน ตลอดจนฝึกทักษะเพื่อที่จะเป็นบัณฑิตที่เพียบพร้อมไปด้วยความรู้ความสามารถบุคลิกภาพที่ดี มีวิจรรณญาณ เสียสละต่อส่วนรวม มีคุณธรรม จริยธรรม และสุขภาพพลานามัยที่แข็งแรง เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพและคุณธรรมสมบูรณ์ทั้งทางสติปัญญา ร่างกาย และจิตใจ โดยนักศึกษาสามารถเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ตามความสนใจ อำนวยความสะดวกให้นักศึกษาสามารถจัดกิจกรรมได้หลากหลายเต็มที่จะตามความถนัดและความสนใจภายใต้ระเบียบ ข้อบังคับ และแนวปฏิบัติของสถาบัน กลุ่มงานสนับสนุนกิจกรรมนักศึกษามีหน้าที่สนับสนุนส่งเสริมเชื่อมประสานกับให้คำปรึกษากิจกรรมให้การทำการกิจกรรมดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพรวมทั้งจัดหลักสูตรพัฒนาทักษะการจัดกิจกรรม จัดหางบประมาณสนับสนุนและเป็นพี่เลี้ยงให้คำปรึกษาในการทำการกิจกรรมให้สำเร็จตามเป้าหมายภายใต้โครงสร้างองค์การนักศึกษา สภานักศึกษา และชมรม ได้มีการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาตามความถนัดและสนใจของนักศึกษาให้ครอบคลุม 4 ด้าน ได้แก่ ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านวิชาการ ด้านบำเพ็ญประโยชน์ นักศึกษามีโอกาสทำกิจกรรมที่สนใจและถนัด มีสาระและคุณค่าซึ่งหาไม่ได้จากการเรียน เพื่อให้เป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสังคม

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาในด้านต่างๆ สรุปประเด็นปัญหาเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาได้ ดังนี้

1. ด้านกีฬา ปัญหาที่พบคือ นักศึกษาเกิดการเหนื่อยล้าจากการเรียน เลยไม่อยากเข้าร่วมกิจกรรมเพราะเฉพาะการเรียนก็เหนื่อยมากแล้ว (จุฬาลักษณ์ ด่วนชา, 2554 : สัมภาษณ์) ไม่สนใจกิจกรรมกีฬา และมีความเห็นว่ามันน่าเบื่อ (สราวุธ สำเภาสงฆ์, 2554: สัมภาษณ์)

2. ด้านศิลปวัฒนธรรม ปัญหาที่พบคือ การประชาสัมพันธ์ข่าวของคณะไม่ทั่วถึง (ปราโมทย์ นิคมปาน, 2554 : สัมภาษณ์) ไม่อยากเข้าร่วมเพราะคิดว่านักศึกษาที่ช่วยงานก็เยอะอยู่แล้วไม่ต้องเข้าร่วมก็ได้ (พนิดา ไททอง, 2554 : สัมภาษณ์) ไม่สนใจไม่ชอบกิจกรรมด้านนี้เลยไม่อยากมีส่วนร่วม (ชูศักดิ์ ฤทธิ์เพชร, 2554 : สัมภาษณ์) กิจกรรมจัดเหมือนเดิมทุกครั้ง และไม่สนุกสนาน (รณชัย นิจร, 2555: สัมภาษณ์)

3. ด้านวิชาการ ปัญหาที่พบคือ ขัดข้องกับเวลาที่เรียน (มัลลิกา แก้วซัง, 2554: สัมภาษณ์) ขาดความมั่นใจในความรู้ความสามารถของตัวเอง (พงศ์ธร พงศ์ทองคุม, 2554 : สัมภาษณ์) ไม่น่าสนใจเนื่องจากเนื้อหาวิชาการมากเกินไปทำให้เกิดความน่าเบื่อ (ปฐมพงษ์ รัตนบัณฑิตสกุล, 2555 : สัมภาษณ์)

4. ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ปัญหาที่พบคือ รู้สึกว่าเหนื่อยในการที่ออกค่ายอาสาเลยไม่อยากเข้าร่วม (อัญชิชา สัจจารักษ์, 2554 : สัมภาษณ์)

จากสภาพปัญหาดังกล่าวที่ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านวิชาการ และด้านบำเพ็ญประโยชน์ ซึ่งผลของการวิจัยครั้งนี้สามารถใช้เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังเพื่อที่จะนำไป ปรับปรุง แก้ไข และเสนอแนะแนวทาง เพื่อพัฒนาและส่งเสริมการทำการกิจกรรมนักศึกษาให้มีความเหมาะสม ทันสมัย และตรงกับความต้องการและความสนใจของนักศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยรวมและในแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านวิชาการ และด้านบำเพ็ญประโยชน์

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ ชั้นปี และคณะ

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาชายและหญิง มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่ศึกษาในคณะต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้วิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1-4 และสูงกว่า จาก 7 คณะ ได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร คณะอุตสาหกรรมเกษตร

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 เพศ

1.1.1 เพศชาย

1.1.2 เพศหญิง

1.2 ชั้นปี

1.2.1 ชั้นปีที่ 1

1.2.2 ชั้นปีที่ 2

1.2.3 ชั้นปีที่ 3

1.2.4 ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า

1.3 คณะ

1.3.1 คณะวิศวกรรมศาสตร์

1.3.2 คณะวิทยาศาสตร์

1.3.3 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

1.3.4 คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

1.3.5 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

1.3.6 คณะเทคโนโลยีการเกษตร

1.3.7 คณะอุตสาหกรรมเกษตร

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง 4 ด้าน คือ ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านวิชาการ และด้านบำเพ็ญประโยชน์

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey study) ผู้วิจัยเสนอสารตามลำดับ ดังนี้ คือ การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยการเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรที่ใช้วิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1-4 และสูงกว่า ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จาก 7 คณะ คือ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร คณะอุตสาหกรรมเกษตร จำนวนทั้งสิ้น 18,268 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง นักศึกษาที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1-4 และสูงกว่าภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จาก 7 คณะ คือ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร คณะอุตสาหกรรมเกษตร โดยใช้การคำนวณจากสูตรของ Yamane. (1967:887) ที่ความคลาดเคลื่อน ๓0.4 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 662 คน จากนั้นจึงทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling)

เครื่องมือการวิจัย

1. ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร วารสาร ตำรา งานวิจัย สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ และแหล่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการสำนักกิจการนักศึกษา นักศึกษา นายกสิมสรณ์ศึกษาศาสน์เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการวิจัย

2. ศึกษาหลักการและวิธีการสร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตามแบบของ Likert. (1932: 55) เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3. นำข้อมูลจากข้อ 1 และข้อ 2 มาสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง 4 ด้านคือ ด้านกีฬาจำนวน 15 ข้อ ด้านศิลปวัฒนธรรมจำนวน 15 ข้อ ด้านวิชาการจำนวน 15 ข้อ และด้านบำเพ็ญประโยชน์จำนวน 15 ข้อ รวมทั้งหมด 60 ข้อ

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอคณะกรรมการที่ควบคุมปริญญาบัตรและผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) และความถูกต้องของภาษา

5. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตร เพื่อตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง แล้วนำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อโดยใช้ร้อยละ 25% ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ แล้วเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยแต่ละข้อโดยใช้การทดสอบ t-test (Independent samples) คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า t ตั้งแต่ 1.76 ขึ้นไปได้ เพื่อนำไปใช้เป็นแบบสอบถามเพื่อการวิจัย ได้ข้อคำถามรวมทั้งสิ้น 57 ข้อ คือ ด้านกีฬาจำนวน 15 ข้อ ด้านศิลปวัฒนธรรมจำนวน 14 ข้อ ด้านวิชาการจำนวน 13 ข้อ และด้านบำเพ็ญประโยชน์จำนวน 15 ข้อ

6. นำแบบสอบถามที่เลือกแล้วไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - coefficient) Cronbach. (1984: 161) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .97

7. นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบคุณภาพเรียบร้อยแล้ว นำเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตร เพื่อปรับปรุงแก้ไขและให้ความเห็นชอบก่อนนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์จากอธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในการขออนุญาตแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากนักศึกษา

2. นำหนังสือแนะนำตัวพร้อมแบบสอบถามไปทำการเก็บข้อมูลกับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ระดับปริญญาตรี

3. นำแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ และให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วนำข้อมูลไปวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

- 1.1 ค่าความถี่
- 1.2 ค่าร้อยละ
- 1.3 ค่าคะแนนเฉลี่ย
- 1.4 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 การวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวิเคราะห์โดยใช้การทดสอบที่ t-test (Independent samples) (Flemming and Nellis. 1994 : 374)

2.2 การวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - coefficient) ของ Cronbach. (1984 : 161)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 ทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ใช้การทดสอบ t-test (Ferguson.1981: 178)

3.2 ทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว